

Skrift som dette, maa den Mand, med Hensyn til hvem det skal foretages, være saadan, at han kan taale at sees fra alle Sider. Det er aabenbart, at hvis han ikke var det, vilde vi heller ikke kunne være bekendt at give vort Samtykke til at pensionere ham, og saavidt jeg veed, er der heller ingen Grund, hvorfor ikke Alt, hvad der kan være af offentlig Interesse med Hensyn til den Mand, vi her have med at gøre, kan komme paa Dmtale. Hvis jeg selv havde Noget at bemærke i den Henseende, kunde jeg ikke ansee det for upassende at fremkomme dermed; men dette er kun en Reservation mod de Vittringer, der ere fremkomne fra et Par Sider. Jeg seer ogsaa, at Almueskoledirectionen her i Byen har anbefalet denne Sag, og vi vide jo, at der deri er Mænd, som ere Medlemmer af Rigsdagen, og som vist ikke vilde have givet sliq en Anbefaling, uden at der for dem var godtgjort Noget, som kunde tale for en Afgjørelse af denne Art. — Jeg skal altsaa ogsaa stemme for, at dette Lovforslag gaaer videre.

Hasle: Jeg maa tilstaae, at de Dplysninger, jeg fik af den høitærede Cultusminister, egentlig forekomme mig aldeles ikke at oplyse Sagen. Han vilde dernæst søge at oplyse, at jeg aldeles havde misforstaaet ham, navnlig med Hensyn til hvad jeg havde anført om 5000 Rd. til Underviisning til Bondestanden, men jeg talte ikke om 5000 Rd. til Underviisning for Bondestanden, men til privat Underviisning for Bondestanden, og naar den høitærede Minister havde lagt Mærke til, at jeg nævnte den private Underviisning, troer jeg ikke, Forskjellen vilde være saa stor, da her netop ogsaa er Tale om privat Realunderviisning. — Forøvrigt maa det formodentlig være en Feiltagelse af Ministeren, naar han sagde, at der i dette Finantsaar blev givet 3000 Rd. mere end tidligere; thi det er kun 2000 Rd., og ifjor, da denne Sag var for, bemærkede jeg, at jeg ansaae det for at være for lidt, og jeg fik heller ikke iaar nogen Dplysning om, hvorvidt det havde været tilstrækkeligt eller ikke; men dette er jo et Spørgsmaal, som ikke vedkommer denne Sag. Jeg bemærkede, at det forekom mig, at denne Pension ikke burde opføres paa Sorø Academies Pensionsconto, men der-

paa fik jeg ikke andet Svar, end at den ærede Minister netop ansaae det for passende. Jeg ansøgte, at jeg ansaae det for mere rigtigt, at den blev opført under Posten til Realunderviisningen; thi hvad en Pension til en privat Skolebestyrer har at gøre med Sorø Academies Pensionsconto, er mig ufattelig. Fremdeles ansøgte Ministeren, at der tidligere har været analoge Tilfælde, og han ansøgte et Exempel, som er mig særdeles nøie bekendt, nemlig Borgerdybskolen nu afdøde Rector, og bemærkede, at han havde faaet denne Pension i 1842; men derom kan jeg oplyse den ærede Minister, at afdøde Professor Nielsen allerede langt tidligere havde Løste om denne Pension, nemlig allerede inden 1830, og han fik det ved et extraordinært Tilfælde. Han søgte nemlig Frederiksborg Rectorat, men da den souveraine Konge udtrykkelig ønskede, at han skulde vedblive at være privat Skolebestyrer, saa fik han det Svar af Nielsen, at Grunden, hvorfor han søgte at komme til Frederiksborg Skole, var den, at han saa, at han ikke som privat Skolebestyrer kunde samle sig en Formue, hvorved han kunde sikke sig og sine Efterladte, og han frygtede desuden for, at han i en fremrykket Alder ikke saalange kunde vedblive at være privat Skolebestyrer som Bestyrer af en offentlig Skole, hvor han fik endeel mere Hjælp af Overlærer og af Adjuncter. Følgen deraf var, at Frederik den Sjette gav ham Løste om en aarlig Sum til Medhjælpere for sig, naar han fandt det nødvendigt, og fremdeles Løste om Pension for sig og sin Enke lige med Rectorer. Af dette Tilfælde kan man altsaa ikke drage nogen Sammenligning; thi han fik dette Løste, da han søgte et Embede, hvortil han maatte ansøges for at være berettiget.

Grundtvig: Jeg maa ogsaa anbefale dette Lovforslag til det ærede Thing. Jeg har kjendt og fulgt Professor Maribo's Virksomhed fra Begyndelsen, og jeg kan ikke andet end give den det Bidnesbyrd, at den i det Hele i Henseende til Underviisningen har begyndt og prøvet en ny Bane, som jeg vilde ønske maatte blive fulgt, og som jeg er vis paa, vilde bære herlige Frugter. Det var heller ikke blot ved den Skole, man kan kalde en Realskole, han hidtil